

A Győri Ítéltábla a dr. Bélik Mihály ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Molnárné dr. Bosnyákovits Laura ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. alperesek** ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2012. november 20. napján meghozott 28.P.20.313/2012/11. számú ítélete ellen az I.r. alperes részéről 12. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, mellőzi a felperes jutójába 500.000,- (Ötszázezer) Ft tőke és 105.965,- (Egyszázötezer-kilencszázhatvanöt) Ft és ezen összegek után az elsőfokú ítélet szerint járó kamatok beszámítását. Mellőzi az I.r. alperesnek a jutója terhére 168.000,- Ft (Egyszázhatvan-nyolcezer) tőke és ezen összeg után az elsőfokú ítélet szerinti kamat megfizetésére, valamint az ingatlant ingóságaitól kiürítve 2013. február 15. napjáig elhagyásra kötelező rendelkezést.

Mellőzi az ingatlan lakott vételárát megállapító és a lakottság értékcsökkentő hatását az I.r. alperes terhére elszámoló rendelkezést.

Mellőzi az I.-II. r. alpereseket a felperes jogi képviselőjének javára egyetemlegesen 15 napon belül bruttó 50.000,- (Ötvenezer) Ft részletköltség megfizetésére kötelező, valamint az I.r. alperes pártfogó ügyvédje vonatkozásában az I.r. alperes pernyertessége - pervesztes arányát 1/2-1/2 arányban megállapító rendelkezéseket.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy a sikeres árverési értékesítéstől számított 30 (harminc) napon belül az ingatlant ingóságaitól kiürítve, elhelyezési igény nélkül hagyja el.

Az I.r. alperest a felperes javára havi 6.000,- (Hatezer) Ft használati díj megfizetésére kötelező rendelkezést megváltoztatja azzal, hogy az I.r. alperes a használati díj megfizetésére 2014. február 1. napjától minden hónap 5. napjáig havonta előre esedékesen az ingatlanból való kiköltözéséig köteles.

Az ingatlan árverés során befolyt vételárából a legkisebb beköltözhető vételár 10.433.600,- (Tízmillió-négyszázharmincháromezer-hatszáz) Ft összegéből a felperest 3.028.503,- (Hárommillió-huszonnyolcezer-ötszázhárom) Ft az I.r. alperest 3.801.224,- (Hárommillió-nyolcszázegyezer-kettőszázhuszonnégyszáz) Ft a II.r. alperest 3.603.873,- (Hárommillió-hatszázharmincháromezer-nyolcszázhetvenhárom) Ft illeti meg, azzal hogy amennyiben a legkisebb árverési vételárat meghaladó vételáron kerül sor az ingatlan értékesítésére, a 10.433.600,- (Tízmillió-négyszázharmincháromezer-hatszáz) Ft-ot meghaladó vételárrész a felperest és az I.r.-II.r. alpereseket egymás között egyenlő, 1/3-1/3-1/3 arányban illeti meg.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az I.r. alperes és a felperes az első- és másodfokú eljárásban egyenlő arányban pernyertesek - pervesztesek, az I.r. alperes pártfogó ügyvédjének díja teljes mértékben az I.r. alperest terheli. Ezt meghaladóan a felek maguk viselik az első-másodfokú eljárásban felmerült költségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében elrendelte az **Település 1** belterületén ... helyrajzi szám alatt felvett 868 m² kivett lakóház, udvar és gazdasági épület megjelölésű, ténylegesen **Település 1**, ... szám alatti ingatlan közös tulajdonának árverés útján történő megszüntetését. Az ingatlan legkisebb beköltözhető vételárát 10.433.600 Ft-ban, lakott vételárát 7.825.200 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az árverés során befolyt vételárat a tulajdonosok között tulajdoni arányuk szerint kell felosztani úgy, hogy a lakottság értékcsökkentő hatását az I.r. alperes terhére kell elszámolni. Megállapította, hogy az árverés vonatkozásában a tulajdonostársakat elővásárlási jog illeti meg. A felperes jutójába beszámítani rendelt 500.000 Ft tőkét és ennek 2010. augusztus 17. napjától a kifizetés napjáig esedékes a Ptk. 301. § szerinti kamatát, valamint a II.r. alperes javára 105.965 Ft tőkét és ennek 2010. november 4. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a Ptk. 301. § szerinti kamatát. Kötelezte az I.r. alperest, hogy fizessen meg a jutója terhére 168.000 Ft tőkét, valamint ennek 2010. augusztus 1. napjától 2012. november 30. napjáig esedékes középarányos kamatát, ezen túlmenően pedig a kifizetés napjáig esedékes törvényes kamatot. Kötelezte az I.r. alperest, hogy 2013. február 15. napjáig az ingatlant ingóságaitól kiürítve hagyja el. Kötelezte az I.r.

alperest, hogy 2012. december 1. napjától fizessen meg minden hónap 5. napjáig esedékesen havi 6.000 Ft többlethasználati díjat az ingatlan árverési értékesítéséig bezárólag azzal, hogy amennyiben e kötelezettségével az I.r. alperes késedelembe esik, úgy a használati díj után a Ptk. 301. § szerinti kamat megfizetésére is köteles. Megállapította, hogy a perben 919.273 Ft költség merült fel, amely az állam terhén marad. Kötelezte az I.r.-II.r. alpereseket, hogy a felperes képviselőjének fizessenek meg egyetemlegesen bruttó 50.000 Ft részperköltséget 15 napon belül. Rögzítette, hogy az I.r. alperes pártfogó ügyvédje vonatkozásában az I.r. alperes pernyertességének pervesztességének arányát $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban állapítható meg: Ezt meghaladóan egyéb költségeiket a felek maguk viselik. Törölni rendelte az ítélet jogerőre emelkedését követően a 28.P.20.313/2012/3-I. számú végzéssel elrendelt perfeljegyzést.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I.r.-II.r. alperesek testvérek, akik öröklés jogcímén szerezték meg egymást közt egyenlő, $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{3}$ arányban a perbeli ingatlan tulajdonjogát. Megállapította, hogy az ingatlant ténylegesen az I.r. alperes használja és lakja. Az ingatlan forgalmi értékét a beszerzett igazságügyi ingatlan-forgalmi szakértői vélemény alapján 10.433.600 Ft-ban, lakott forgalmi értékét 7.825.200 Ft-ban, az egy főre vetíthető többlethasználati díj összegét havi 6.000 Ft-ban állapította meg. Rámutatott, hogy a felek nem vitatták az ítéleti tényállás alapjául szolgáló aggálytalan igazságügyi szakvéleményt. A közös tulajdon megszüntetésének módjával kapcsolatban rögzítette, hogy a felperes és az alperesek egyezően nyilatkoztak a tekintetben, hogy a tulajdonostársak tulajdoni hányadát magukhoz váltani nem tudják, s módosított nyilatkozataikban egyezően adták elő azt is, hogy a közös tulajdon megszüntetését árverés útján kérik. Megállapította, hogy az alperesek 500.000 Ft, illetőleg a II.r. alperes 317.895 Ft $\frac{1}{3}$ -ad részre vonatkozásában a tőkeösszegek után járó kamatokkal együtt- hagyatéki hitelezői igényre alapítottan - beszámítással kívántak élni a felperes jutójával szemben, s ezt a felperes sem ellenezte.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék a Ptk. 148. § /1/ és /3/ bekezdése alapján rendelkezett a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdon árverés útján történő megszüntetéséről. Mivel az elsőfokú eljárás során az I.r. alperes nem nyilatkozott, hogy az ingatlanból hajlandó-e kiköltözni, így mind a beköltözhető, mind a lakott legkisebb árverési vételárat meghatározta azzal, hogy egyúttal kötelezte az alperest az ingatlan elhagyására is. A felek egybehangzó nyilatkozataira figyelemmel a törvényszék a további bizonyítási eljárás lefolytatását szükségtelennek tartotta. A felperes és az I. -II.r. alperesek személyes költségmentességére figyelemmel úgy rendelkezett,

hogy a feljegyzett 720.000 Ft eljárási illeték, valamint a további 199.273 Ft összegű szakértő költség az Állam terhén marad.

Az elsőfokú ítélet ellen az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását kérte úgy, hogy az I.r. alperest az ingatlan kiürítésének és elhagyásának kötelezettsége csak sikeres árverés esetén, az őt megillető vételárrész teljes kifizetésének a napján terhelje. Kérte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében kerüljön pontosításra, hogy a felperes jutójába beszámolni rendelt 500.000 Ft tőke jogosultja az I.r. alperes legyen hagyatéki teher jogcímén. Egyúttal kérte megjelölni az I.r. alperest terhelő 168.000 Ft tőke és kamatai jogosultját és e követelés jogcímét is azzal, hogy a jogosult a felperes, a jogcím pedig többlethasználat. Kérte, hogy a felperes ügyvédje részére fizetendő részperköltség viselésére kötelező rendelkezést az ítéltábla mellőze figyelemmel arra, hogy a peres felek egyenlő arányban lettek pernyertesek, illetőleg pervesztesek. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárás során a felek módosított nyilatkozataira figyelemmel nem volt vitatott sem a közös tulajdon megszüntetése, sem annak módja. Az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor az I.r. alperest 2013. február 15. napjáig a közös tulajdont képező ingatlan elhagyására kötelezte. Hivatkozott arra, hogy ezen elsőfokú ítéleti rendelkezés nem felel meg az 1/2008. (V.19.) PK véleményben rögzítetteknek, mert túl azon, hogy a kereseti kérelem nem irányult a kiköltözésre kötelezésre, a kiköltözést a törvényszék nem tette függővé az árverés sikerétől, illetőleg az I.r. alperest megillető használat időtartamát és jogcímét sem jelölte meg. Rámutatott, hogy az elsőfokú ítélet többszörös terhet ró az I.r. alperesre, mert a kiköltözésre kötelezés mellett terhére számolja el a lakottság értékcsökkentő hatását, a használatra jogcímet nem biztosít, s a 2013. február 15-i kiköltözést követően is használati díj megfizetésére kötelezi őt. Hangsúlyozta, hogy a elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi ingatlan-forgalmi szakértői véleményben megállapított, a felperesnek járó használati díj összegét nem vitatja, de ennek megfizetésére csak akkor és addig köteles, amíg az ingatlan használatára jogosult. Sérelmezte, hogy az ítélet rendelkező része nem nevesítette a felperesi jutóba beszámítani rendelt 500.000 Ft tőke és kamatai jogosultját és a követelés jogcímét, illetőleg az I.r. alperes által fizetendő 168.000 Ft és kamatai jogosultját illetőleg e tartozás jogcímét. Támadta az elsőfokú ítéletet azzal is, hogy a törvényszék az I.r. és II.r. alpereseket úgy kötelezte perköltség megfizetésére, hogy emellett a felek azonos arányú pernyertesség-pervesztességi arányát állapította meg, így a döntés nem áll összhangban az 1/2008. (V.19.) PK véleményben foglaltakkal.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a hagyatéki tárgyalás során a felek már

kinyilvánították azt a szándékunkat, hogy a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdont megszüntetik, s ehhez képest a felperes keresetét a hagyatéki eljárás jogerős befejezése után másfél évvel később terjesztette elő. Az I.r. alperes az árverési értékesítést nem ellenezte, s nem hivatkozott arra sem, hogy az árverésig a lakást használni kívánja, így a lakás elhagyására kötelező ítéleti rendelkezés nem jogszabálysértő. Olyan körülményre sem hivatkozott az I.r. alperes, hogy méltányos érdekeit sértené a lakás elhagyására kötelezés. Hangsúlyozta, hogy a Pp. 253. § /3/ bekezdése szerint az elsőfokú ítélet csak a fellebbezés korlátai között bírálható felül. Álláspontja szerint alaptalanul hivatkozott az I.r. alperes fellebbezésében arra, hogy a lakottságot kétszeresen számolta el terhére a törvényszék, mert a többlethasználati díjat nyilvánvalóan csak addig kell fizetnie, míg a lakásból nem költözik ki. A fellebbezésből kitűnően pedig az I.r. alperes a kiköltözést az árverési értékesítés esetére vállalta. Azt nem ellenezte, hogy az 500.000 Ft és a 168.000 Ft tőke és kamatai vonatkozásában az elsőfokú ítélet szerinti rendelkezések kiegészítésre kerüljenek e követelések jogcímével. A perköltséggel kapcsolatos fellebbezést ugyancsak alaptalannak tartotta. Utalt arra, hogy az alperesek ellentmondásos nyilatkozatokat tettek az elsőfokú eljárás során és mivel eredetileg ellenezték az árverési értékesítést, az irányadó PK véleményre tekintettel szakértő kirendelése vált szükségessé.

A másodfokú eljárásban a felek fenntartották azon nyilatkozataikat, hogy egymás tulajdoni hányadait magukhoz váltani nem tudják. Az I.r. alperes fenntartotta a fellebbezésben tett azon nyilatkozatát, hogy az árverési értékesítés esetén vállalja a kiköltözést, s nem vitatta azt sem, hogy a lakás elhagyásáig használati díjat köteles fizetni a felperes részére.

Az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§ (3) bekezdés) bírálta felül és megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint túlnyomórészt alapos:

Az ítélőtábla osztja a törvényszék álláspontját azt illetően, hogy az elsőfokú ítéletben is hivatkozott Ptk. 148. § /3/ bekezdés alapján a peres felek egyező nyilatkozatára figyelemmel a jelen esetben a közös tulajdon megszüntetésének módja az árverési értékesítés. Az elsőfokú bíróság a beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményre figyelemmel helyesen állapította meg az ingatlan beköltözhető forgalmi értékét, és az I.r. alperes által a felperesnek fizetendő használati díj összegét. Helytálló a felperesnek az I.r. és II.r. alperesek felé fennálló hagyatéki tartozásának tőkeösszege, azok esedékessége, a felperest terhelő kamatfizetés kezdő időpontja is.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel az 1/2008. (V.19.) PK vélemény II. pontjában foglaltakra. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése esetén az abban lakó volt tulajdonostársat a bíróság kiköltözésre kötelezi, ha azonban ez méltányos érdekét súlyosan sértené a bentlakó volt tulajdonostárs kivételesen az ingatlanban való bennmaradásra is feljogosítható, ilyen esetben a bíróság ítéletében meghatározza a bennlakó volt tulajdonostárs lakáshasználatának jogcímét. Ez történhet a felek megállapodása alapján, vagy haszonélvezeti jog, illetve használat jog bíróság által történő alapításával. A bíróság a volt tulajdonostárs indokolt szükségleteihez mérten meghatározza a lakás, vagy lakrész használatának terjedelmét, annak időtartamát és - dologi jog alapítása esetén - rendelkezik a jogosultság ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről. A törvényszék a rendelkező részben egyidejűleg határozta meg az ingatlan beköltözhető és lakott forgalmi értékét, döntött úgy, hogy a lakottság értékcsökkentő hatását az I.r. alperes terhére kell elszámolni, kötelezte az I.r. alperest a lakás elhagyására, s egyúttal használati díj fizetésére is.

Az elsőfokú bíróság e rendelkezései egymásnak ellentmondóak, mert azokból nem következik, hogy az I.r. alperes az ingatlan használatára válik jogosulttá (nem került meghatározásra sem a használat jogcíme, sem annak terjedelme), ehhez képest azonban a lakottság értékcsökkentő hatására is figyelemmel van, illetőleg 2012. december 1. napjától úgy kötelezi havi 6.000 Ft használati díj megfizetésére az árverési értékesítésig bezárólag az I.r. alperest, hogy ugyanakkor 2013. február 15. napjáig az I.r. alperes az ingatlan elhagyására is köteles. Így amennyiben az árverési értékesítésre 2013. február 15. napja után kerülne sor, az I.r. alperes akkor is használati díjat lenne köteles fizetni a felperesnek, ha egyébként már nem használná az ingatlant.

A törvényszék elmulasztotta nyilatkoztatni az I.r. alperest, hogy árverés esetére a kiköltözést vállalja-e, illetőleg nem vizsgálta, hogy a kiköltözés sérti-e az I.r. alperes méltányos érdekeit.

Az I.r. alperes fellebbezésében, és a másodfokú eljárás során tett nyilatkozataiban egyértelműen kinyilvánította, hogy árverési értékesítés esetére a kiköltözést vállalja, erre tekintettel azonban nincs helye már a lakottság értékcsökkentő hatásának figyelembe vételére, és nem kell az I.r. alperes használatának jogcíméről sem rendelkezni (1/2008. (V.19.) PK vélemény II. pont).

Tekintettel arra, hogy árverési értékesítés esetén a Ptk. 148. § /3/ bekezdése szerint a vételárat a tulajdonostársak között megfelelően fel kell osztani, a

törvényszéknek összecszerűen meg kellett volna határoznia azt is, hogy a vételárból milyen összegre jogosult a felperes, illetőleg az I.r. és a II.r. alperes. Az elsőfokú bíróság azonban ilyen rendelkezést nem tett, a vételár megfelelő felosztását pedig nem pótolja az az elsőfokú bírói döntés, hogy „a vételárat a tulajdonosok között tulajdoni arányuk szerint kell felosztani”.

Az elsőfokú eljárás során a 12.015/Ü/667/2010/5. számú közjegyzői okirattal igazolt, a felek által nem vitatott hagyatéki terhek beszámítása vonatkozásában is tévesen rendelkezett a törvényszék

Helyesen hivatkozott arra az I.r. alperes, hogy a felperes jutójába beszámítani rendelt 500.000 Ft tőke és annak kamatai jogosultját az elsőfokú ítélet nem tartalmazza, a felek egyező előadása s a közjegyzői irat alapján azonban egyértelműen megállapítható - ahogy egyébként arra az elsőfokú ítélet indokolása is utal - , hogy e követelés jogosultja az I.r. alperes.

A Ptk. 296. § /1/ bekezdés úgy rendelkezik, hogy a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését - ha jogszabály kivételt nem tesz - a jogosulthoz intézett, vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. A beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek (Ptk. 296. § /2/ bekezdés). Ebből következően beszámítani csak lejárt követelést lehet, így a jövőben felmerülő késedelmi kamatok (lévén még nem lejártak) nem számíthatóak be a perbeli ellenfél követelésébe.

A másodfokú ítélet meghozataláig (2014. január 23-ig) a felperessel szemben az I.r. alperest megillető 500.000 Ft tőke s a lejárt késedelmi kamatok az alábbiak szerint alakulnak:

	eltelt napok	kamat mértéke	kamat
2010.08.17			
2010.11.04	79	5,25	5682 Ft
2010.12.31	57	5,25	4099 Ft
2011.06.30	181	5,75	14257 Ft
2011.12.31	184	6	15123 Ft
2012.06.30	182	7	17452 Ft
2012.12.31	184	7	17644 Ft
2013.07.01	182	5,75	14336 Ft
2014.01.01	184	4,25	10712 Ft
2014.01.23	23	3	945 Ft
		Összesen:	Ft
Teljes összeg kamattal növelten			Ft

A felperessel szemben a II.r. alperest megillető 105.965 Ft tőke és kamatai ugyanezen időpontig az alábbiak szerint számolandók el:

	eltelt napok	kamat mértéke	kamat
2010.11.04			
2010.12.31	57	5,25	869 Ft
2011.06.30	181	5,75	3021 Ft
2011.12.31	184	6	3205 Ft
2012.06.30	182	7	3699 Ft
2012.12.31	184	7	3739 Ft
2013.07.01	182	5,75	3038 Ft
2014.01.01	184	4,25	2270 Ft
2014.01.23	23	3	200 Ft
		Összesen:	20041 Ft
Teljes összeg kamattal növelten			Ft

Tekintettel arra, hogy az I.r. alperes az ingatlan árverési értékesítéséig használja és használni is kívánja a perbeli ingatlant, a módosított kereseti kérelem szerint általa fizetendő 6.000 Ft-os havi összegű használati díj 2010. augusztus 1. napjától 2014. január 31. napjáig összesen 252.000 Ft, ennek középátlagos kamata 2012. május 1. napjától számolandó, ekként a használati díj címén fennálló tőketartozás és annak kamatai a következőképpen alakulnak:

	eltelt napok	kamat mértéke	kamat
2012.05.01			
2012.12.31	244	7	11792 Ft
2013.07.01	182	5,75	7225 Ft
2014.01.01	184	4,25	5399 Ft
2014.01.23	23	3	476 Ft
		összesen	24892 Ft
Teljes összeg kamattal növelten			Ft

Az ingatlan beköltözhető forgalmi értéke 10.433.600 Ft. A felperes és a II.r. alperes jutója 3.477.867 Ft, az I.r. alperes jutója 3.477.866 Ft (figyelemmel az egyenlő tulajdoni hányadokra és arra, hogy az ingatlan értéke hárommal pontosan nem osztható a bent lakó I.r. alperes jutóját a másik két

tulajdonostárshoz képest az ítéltábla egy forinttal alacsonyabb összegben állapította meg). A felperes jutójából le kell vonni az 500.000 Ft tőkét és annak kamatait, összesen 600.250 Ft-ot (az I.r. alperest megillető hagyatéki hitelezői igény), a 105.965 Ft tőkét és annak kamatait 20.041 Ft-ot, összesen 126.006 Ft-ot (a II.r. alperest megillető hagyatéki teher tőkéje és kamatai), és a felperesi jutóhoz hozzá kell adni a 252.000 Ft tőkét, és ennek 24.892 Ft-os kamatát, összesen 276.892 Ft-ot (a felperest megillető havi használati díj és annak kamatai). Ugyanígy az I.r. alperes jutójához hozzá kell adni a 600.250 Ft-os hagyatéki követelést és abból le kell vonni a használati díj címén járó 276.892 Ft-ot, míg a II.r. alperes jutójához hozzá kell adni az őt megillető összesen 126.006 Ft-ot. Erre figyelemmel a 10.433.600 Ft-os vételárat akként kell felosztani a peres felek között, hogy abból a felperest 3.028.503 Ft, az I.r. alperest 3.801.224 Ft, míg a II.r. alperest 3.603.873 Ft illeti meg.

Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy ez az elszámolás nem érinti - mert viszontkereset hiányában a beszámítás jogintézményére figyelemmel nem is érintheti - a hagyatéki hitelezői igények tőkeösszege után 2014. január 24. napjától a kifizetés napjáig járó az I.r. és II.r. alperest megillető kamatkövetelést.

Ugyanakkor a felperes javára az I.r. alperes mindaddig, amíg az ingatlanban bent lakik, a havi 6.000 Ft használati díj megfizetésére köteles.

Helytállóan utalt arra az I.r. alperes, hogy a törvényszék tévesen rendelkezett a perköltségről. A már hivatkozott 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII.g. pontja szerint a közös tulajdon megszüntetésére irányuló perek általános szabálya az, hogy a készkiadások megosztása mellett mindegyik fél viseli a saját perköltségét, az ettől való eltérés főleg akkor indokolt, ha arra a felek magatartása okot adott.

Kétségtelen, hogy az alperesek az árverési értékesítést a 2012. május 8. napján megtartott tárgyaláson ellenezték, de már ugyanezen a tárgyaláson nyilatkozatukat akként módosították, hogy amennyiben az értékesítés során a megállapított vételár alá nem mehet az értékesítési ár, akkor nincs kifogásuk az árverési értékesítés ellen. Ebből következően nincs semmilyen indoka annak, hogy a perköltség viselése vonatkozásában a bíróság eltérjen a PK véleményben foglaltaktól, így a törvényszék tévesen döntött, amikor az I.r. és II.r. alpereseket egyetemlegesen 50.000 Ft részperköltség megfizetésére kötelezte a felperes javára.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta. Mellőzte a hagyatéki terhek tőkeösszege és az azok után folyamatosan fizetendő kamat, valamint az elsőfokú ítéletben részletezettek szerint megállapított, az I.r. alperes által fizetendő használati díj beszámítására vonatkozó rendelkezéseket, az ingatlan lakott vételárát megállapító, a lakottság értékcsökkentő hatását az I.r. alperes terhére elszámoló rendelkezést, valamint az I.r. és II.r. alpereseknek a felperes javára perköltség megfizetésére kötelező döntést. A fentiekben ismertetett elszámolásnak megfelelően állapította meg a 10.433.600 Ft-os árverési vételárból a felperest, illetőleg az I.r. és II.r. alpereseket megillető összegeket azzal, hogy amennyiben magasabb árverési vételárat sikerül elérni, úgy a 10.433.600 Ft-on felüli rész a feleket egymás között 1/3 - 1/3 - 1/3 arányban illeti meg. Megjegyzi az ítéltábla, hogy annak nincs akadálya, hogy a felek a későbbiekben az időközben a másodfokú ítélet után lejárttá vált kamatok vonatkozásában egymással szemben akár ezen összeg terhére is beszámítást eszközöljenek, vagy más módon igényt érvényesítsenek.

Az ítéltábla mindkét fokú eljárás vonatkozásában azonos pernyertességi-pervesztességi arány állapított meg mindhárom peres fél vonatkozásában, ebből következően mindegyik fél viseli a saját perköltségeit. Ez az indoka annak, hogy a pártfogó ügyvéddel eljáró I.r. alperes vonatkozásában a pártfogó ügyvéd díja teljes mértékben az I.r. alperes terhére esik (Pp. 81. § /1/ bekezdés, 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII.g. pont, Pp. 87. § /2/ bekezdés)

Győr, 2014. évi január hó 23. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

Kiadmány hitelélül:

Kiadó